

РЕШЕНИЕ №

гр. Ловеч, ...2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ЛОВЕШКИЯТ РАЙОНЕН СЪД, гражданска колегия, седми състав, в публично заседание на тридесети ноември през две хиляди и десета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: *ИВЕЛИНА ЙОРДАНОВА*

при секретаря.....П.М.....и в присъствието на прокурора....., като разгледа докладваното от съдията гр.дело № 1799 по описа за 2009 г., за да се произнесе, съобрази:

Обективно съединени иски с правно основание чл. 440 ал. 1 от ГПК и чл. 26 ал. 2 от ЗЗД и обратен иск с правно основание чл. 73 ал. 1 от ЗННД във връзка с чл. 45 от ЗЗД.

Постъпила е искова молба от ОБЩИНА-УГЪРЧИН, представлявана от Кмета Валентин Стайков Вълчев, чрез адвокат Д.П., против “ВСЕСТРАННА ПРОИЗВОДИТЕЛНА КООПЕРАЦИЯ “БРАТЕШ”” – с. Лесидрен, общ. Угърчин, обл. Ловеч, ул. “Стара планина” № 126, представлявана от Председателя С.С. Иков, и против “ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА” АД – гр. София, с посочено основание чл. 440 от ГПК.

В исковата молба се изтъква, че Община-Угърчин е собственик на 47% идеални части от СГРАДА № 43325.500.464.1 – фурна, находяща се в с. Лесидрен, общ. Угърчин, обл. Ловеч, ул. „Христо Ботев” № 2, със застроена площ от 585 кв. м., бр. етажи 1, с предназначение: Промислена сграда, като останалите 53%, за собственост на първия ответник ВПК „Братеш” - с. Лесидрен. Твърди се, че неправомерно ВПК „Братеш” се снабдила на 30.12.1998 г. с нотариален акт за собственост върху недвижим имот № 226, т. 1, рег. № 1583, дело № 221/1998 г. на Нотариус № 139, като с този акт Кооперацията била призната за собственик на цялата сграда. След узнаване на това обстоятелство Община-Угърчин образувала в ЛРС гр.д. № 347/2006 г. с правно основание чл. 108 ЗС, като производството по делото приключило с влязло в сила решение (след потвърждаване от ЛОС, с решение № 26 от 02.02.2008 г.), според което съдът признал за установено по отношение на ответната кооперация, че Община-Угърчин е собственик на 47% от описаната по-горе сграда, като осъдил ВПК „Братеш” с. Лесидрен да отстъпи собствеността и предаде владението върху имота и отменил Нотариалния акт за собственост по отношение на 47% от сградата. Посочва се, че на 08.12.2006 г. Кооперация „Братеш” получила от “ПИБ” клон Ловеч ипотечен кредит в размер на 10 000 лева, като за обезпечение на същия Кооперацията ипотекирала цялата сграда – Нотариален акт за договорна ипотека № 48, том XI, рег. № 10794, дело № 1288/2006 г. на Нотариус № 139. Поради неизпълнение на поетите задължения за погасяване на кредита, “ПИБ” образувала изп.д № 344/2009 г. в ЛРС - СИС, като съдебният изпълнител насрочил публична продажба на имота, считано от 28.12.2009 г. до 28.01.2010 г.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 440 от ГПК, ищецът моли, да бъдат призовани на съд и се приеме за установено по отношение на ответниците, че 47% от недвижим имот, както следва: СГРАДА № 43325.500.464.1 - ФУРНА, находяща се в с. Лесидрен, общ. Угърчин, обл. Ловеч, ул. „Христо Ботев" № 2, със застроена площ от 585 кв.м., бр. етажи 1, с предназначение: Промислена сграда, е собственост на Община Угърчин и, че същата не е давала съгласието си за ипотекиране на собствеността ѝ.

Моли, да бъде обявена нищожността на Нотариален акт за договорна ипотека № 48, том XI, рег. № 10794, дело № 1288/2006 г. на Нотариус № 139 по отношение на 47% от недвижим имот, както следва: СГРАДА № 43325.500.464.1 - ФУРНА, находяща се в с. Лесидрен, общ. Угърчин, обл. Ловеч, ул. „Христо Ботев" № 2, със застроена площ от 585 кв.м., бр. етажи 1, с предназначение: Промислена сграда.

С уточняваща молба от 11.01.2010 г., ищецът е уточнил петитума на исквата си молба и моли да се приеме за установено по отношение на ответниците, че 47% от недвижим имот - СГРАДА № 43325.500.464.1 – фурна, находяща се в с. Лесидрен, общ. Угърчин, обл. Ловеч, ул. „Христо Ботев” № 2, със застроена площ от 585 кв. м., бр. етажи 1, с предназначение: Промислена сграда, не е собственост на “Всестранна потребителна кооперация „Братеш” с. Лесидрен, с ЕИК: 000274389, с адрес на управление: с. Лесидрен, общ. Угърчин, обл. Ловеч, ул. „Стара планина” № 126, представлявана от Председателя С.С. Иков.

С уточняваща молба от 14.01.2010 г., ищецът е уточнил ответниците по делото, а именно “Всестранна производителна кооперация „Братеш” - с. Лесидрен и “Първа инвестиционна банка” АД – София.

В законоустановения едномесечен срок, първият ответник ВПК „Братеш” - с. Лесидрен, не е подал писмен отговор, не е изразил становище по делото, не е направил възражения, не е сочил или представял доказателства.

В едномесечния срок е постъпил писмен отговор от втория ответник – „ПИБ” АД – гр. София, чрез пълномощник Н.И.Н. – управител на „ПИБ” АД Клон Ловеч, който е изразил становище за неоснователност на предявения иск. Счита, че при наличие на искиви претенции, с които се претендира отменяне или признаване нищожността на актове, подлежащи на вписване, по силата на чл. 114, б.”а” във връзка с чл. 112, б. „а” от ЗС и съгласно чл. 11, б. „а” във вр. с чл. 4 от Правилника за вписванията, исквата молба следва да се впише в съответната Служба по вписванията, като изтъква, че видно от представеното по делото копие от влязло в сила решение по гр.д.№ 347/2006 г. по описа на ЛРС, съдът е постановил, че отменя частично Нотариален акт за собственост върху недвижим имот, придобит по давност № 226, т. 1, рег. № 1583, дело № 221/1998 г. на Нотариус с рег.№ 139 на НК и район на действие-ЛРС, по отношение на 47% от посочения в акта имот. Позовава се на липса на надлежно удостоверяване на предявената пред съда искова претенция, като счита, че “ПИБ” АД има качеството на трето добросъвестно лице, черпещо права от извършена сделка с имота. Счита, че поради това не може и не следва да й се противопоставят претенциите на ищеца, нито за съсобственост в ипотекирания имот, нито за частична нищожност на нотариалния акт за учредяване на договорна ипотека № 48, т. XI, рег. № 10794, дело № 1288 от 2006 г. на Нотариус с рег.№ 139 на НК и район на действие-ЛРС. Счита, че към момента на предявяване на исквата претенция по чл. 108 ЗС и чл. 432, ал. 2 ГПК (отм.) от страна на Община-Угърчин, ответната Кооперация в качеството си на владеец на база неоспорван до същия този момент Нотариален акт за собственост върху недвижим имот, придобит по давност № 226, т. 1, рег. № 1583, дело № 221/1998 г. на Нотариус с рег.№ 139 на НК и район на действие-ЛРС, е придобила чрез добросъвестно владение собствеността на ипотекирания в тяхна полза имот, тъй като е владяла имота постоянно, спокойно и явно в продължение на над пет години, отнесено към момента на предявяване на исквата претенция на Община-Угърчин. С отговора си “ПИБ” АД е поискала привличането на трето лице-помагач - Нотариус Н.Х. с рег.№ 139 на НК и район на действие-ЛРС, и е предявила обратен иск срещу нея при условията на евентуално обективно съединяване, в случай, че бъде уважена претенцията на ищеца.

С уточняваща молба от 19.04.2010 г., ответникът “ПИБ” АД е уточнил петитума

на обратния си иск срещу Нотариус Н.Х., с посочена цена 23 500 лв. (в това число 4 700 лв., представляващи 47% от удостоверения материален интерес по Нотариален акт № 48, т. XI, рег. № 10794, дело 1288 от 2006 г. на Нотариус с рег. № 139 на НК и район на действие-ЛРС, и 18 800 лв., представляващи 47% от удостоверения материален интерес по Нотариален акт № 129, т. V, рег. № 4648, дело № 475 от 2006 г. на Нотариус с рег. № 139 на НК и район на действие-ЛРС), представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в невъзможността за удовлетворяване на вземанията им по Договори за кредит № 10КР-АА-1204/06.06.2006 г. и № 10РО-АА-0601/07.12.2006 г. от получената на публичната продан цена на недвижим имот - СГРАДА № 43325.500.464.1 – фурна, находяща се в с. Лесидрен, общ. Угърчин, обл. Ловеч, ул. „Христо Ботев” № 2, със застроена площ от 585 кв. м, бр. етажи 1, с предназначение: Промислена сграда, а по документ за собственост - Едноетажна масивна сграда – фурна със застроена площ 590 кв. м., находяща се в с. Лесидрен, построена върху държавна земя, съставляваща по регулационния план на селото парцел V, пл. № 464 в кв. 37, целият с площ от 1 320 кв. м, при граници: улица, от две страни Горско стопанство - с. Лесидрен, обл. Ловешка, и река Лесидренска, предмет на договорни ипотечи, учредени с Нотариален акт № 48, т. XI, рег. № 10794, дело № 1288 от 2006 г. на Нотариус с рег. № 139 на НК и район на действие-ЛРС, и Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека № 129, т. V, рег. № 4648, дело № 475 от 2006 г. на Нотариус с рег. № 139 на НК и район на действие-ЛРС, респективно на публична продан да бъде изнесен само 53% от него, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба по първоначалния иск до окончателното издължаване на дължимото им обезщетение, както и направените разноски по делото, включително и юрисконсултско възнаграждение в размер на 920,00 лв., определено в минимален размер съгласно Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

С протоколно определение от 30.10.2010 г., съдът конституира като трето лице-помагач на страната на ответника “ПИБ” АД – гр. София, Нотариус Н.Х. с рег.№ 139 на НК, с район на действие РС-Ловеч и адрес на Нотариалната кантора: гр. Ловеч, ул. “Търговска” № 22. На основание чл. 219 ал. 3 от ГПК, съдът прие за съвместно разглеждане предявения при условията на евентуално обективно съединяване обратен иск на ответника “ПИБ” АД – гр. София срещу третото лице-помагач Нотариус Н.Х., с правно основание чл. 73 от Закона за нотариусите и нотариалната дейност /ЗННД/ във връзка с чл. 45 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/, с петитум така, както е уточнен с писмената молба на ответника “ПИБ” АД – гр. София от 19.04.2010 г. и цена на иска: 23 500.00 лева.

В законоустановения едномесечен срок е постъпил писмен отговор от третото лице-помагач и ответник по обратния иск – Нотариус Н. Любомирова Х., чрез процесуален представител адв. Ц.Т.. Счита, че искът с правно основание чл. 440 ГПК, е недопустим по отношение на ВПК „Братеш” с. Лесидрен, тъй като е налице уважен положителен такъв по чл. 97, ал. 1 ГПК (отм.). Позовава се на липса на правен интерес, с оглед влязлото в законна сила решение по гр.д. № 347/2006 г. по описа на ЛРС, с което е уважен положителен установителен иск за собственост за същия недвижим имот срещу същата страна – ВПК “Братеш” -с.Лесидрен. Счита, че ищецът Община-Угърчин има интерес от защита по чл. 440 ГПК, само ако недвижимия имот се държи от длъжника в изпълнителното производство - ВПК „Братеш” - с. Лесидрен. Изразено е становище и за неоснователност на двата обективно съединени иска с правно основание чл. 440 ГПК и чл. 26 ЗЗД, като се поддържа становището за тяхната неоснователност по писмения отговор на “ПИБ” АД. Изразено е становище и за неоснователност на предявения обратен иск. Позовава се на липса на виновно поведение на Нотариуса. Моли, на основание чл. 219 ал. 1 от ГПК, да бъде

конституиран застрахователя по застраховка “Професионална отговорност на Нотариуса” ЗАД “БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП” – София, като трето лице-помагач на ответника по обратния иск Нотариус Н.Х..

С протоколно определение от 06.07.2010 г., съдът конституира като трето лице-помагач на страната на Нотариус Н. Любомирова Х., ЗАД „БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП” АД - гр. София, представлявано от Румен И. Янчев и Клаус Мюледер, действащи заедно и поотделно.

В съдебно заседание ищецът Община-Угърчин се представлява от адвокат Д.П., който поддържа исковата молба, като в съдебно заседание на 30.11.2010 г. направи уточнение за прогласяване на нищожност по чл. 26 от ЗЗД на два договора за ипотека – по Нотариален акт № 48, том XI, регистър № 10794, дело № 1288/2006 г. на Нотариус рег.№139 - Н.Х. и Нотариален акт № 129, том V, регистър № 4648, дело № 475/2006 г. на Нотариус рег.№139 - Н.Х., като счита, че договорите за ипотека са нищожни, поради липса на съгласие от страна на Община Угърчин по отношение на 47 % от процесния недвижим имот.

С протоколно определение от 30.11.2010 г., съдът допусна уточнение на претенцията на ищеца за търсената нищожност по отношение на двата договора за ипотека с предмет процесния недвижим имот, поради липса на съгласие от страна на Община Угърчин по отношение на 47 % от процесния недвижим имот.

В представени по делото писмени бележки, адв. П. моли да бъде уважен предявения иск по чл. 440 ал. 1 от ГПК, както и искът по чл. 26 ал. 2 от ЗЗД за прогласяване нищожност на двете договорни ипотеки, поради липса на съгласие, като излага съображения за основателност на претенциите. Моли за присъждане и на направените по делото разноски.

Ответникът “Всестранна производителна кооперация „Братеш” /ВПК “Братеш”/ - с. Лесидрен се представлява от Председателя на Кооперацията С.С. Иков, който не изразява конкретно становище по съществото на спора.

Ответникът “Първа инвестиционна банка” АД /”ПИБ” АД/ – гр. София се представлява от юриконсулт Мария Петранова, която моли да бъде отхвърлен предявения иск с правно основание чл. 440 от ГПК, като неоснователен, а в случай, че бъде уважен, моли да се уважи предявения от тях иск по чл. 73 от ЗННД във връзка с чл. 45 от ЗЗД, като им се присъдят и направените по делото разноски. Съображенията си доразвива в подробна писмена защита.

Третото лице-помагач на страната на ответника “ПИБ” АД и ответник по обратния иск на “ПИБ” АД – Нотариус Н. Любомирова Х., се представлява от адвокат Ц.Т., която счита, че предявените икове от Община-Угърчин, както и предявения против доверителката ѝ обратен иск, са неоснователни и недоказани и моли да бъдат отхвърлени, като им се присъдят направените разноски в процеса. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Третото лице-помагач на страната на Нотариус Н.Х. - ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп” АД - София, редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по делото.

От приложените по делото писмени доказателства: заверени копия от: удостоверение от 22.10.2009 г. на Агенция по вписванията за актуално състояние на ответниците; скица № 10748/29.06.2009 г. на СГКК-гр.Ловеч; Акт за частна общинска собственост № 57/10.02.1999 г.; Акт за държавна собственост № 5391/08.05.1972 г.; Удостоверение за идентичност на обект на кадастъра изх.№ 99-9958-11-10-5565/20.07.2009 г. на СГКК-гр.Ловеч; Решение № 298/05.06.2008 г. по гр.дело №

347/2006 г. на ЛРС; Решение № 26/02.02.2008 г. по в.гр.д.№ 310/2008 г. на ЛОС; Удостоверение за данъчна оценка в оригинал изх.№ 0436-000002/05.01.2010 г. на Община-Угърчин; заверени копия от: удостоверение изх.№ 704/14.06.2006 г. на Служба по вписванията-гр.Ловеч; удостоверение изх.№ 1968/14.12.2006 г. на Служба по вписванията-гр.Ловеч; удостоверение изх.№ 503/02.07.2009 г. на Служба по вписванията-гр.Ловеч; Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека № 129, том V, рег.№ 4648, дело № 475/2006 г. на Нотариус Н.Х., рег.№ 139 на НК, с район на действие РС-Ловеч; Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека № 48, том XI, рег.№ 10794, дело № 1288/2006 г. на Нотариус Н.Х., рег.№ 139 на НК, с район на действие РС-Ловеч; удостоверение от 10.07.2009 г. на Агенция по вписванията; заверени копия от нот. дела № 475/2006 г. и № 1288/2006 г., двете на Нотариус Н.Х., копия от Протокол за опис на недвижими имущества от 03.11.2009 г. по изп.д.№ 344/2009 г. и изп.д.№ 389/2009 г. по описа на ДСИ при ЛРС; копия от обявление от 09.12.2009 г. № 344/2009 г., 389/2009 г. на ДСИ при ЛРС за обявена публична продажба; два броя извлечения от счетоводните книги на “ПИБ” АД-София Клон Ловеч с № 300-261/19.04.2010 г. и № 300-260/19.04.2010 г.; заверено копие от Удостоверение изх. № 3366/23.12.1998 г. на Община-Угърчин; заверено копие от Удостоверение изх. № УДС 1858/16.12.1998 г. на Областен управител-Ловеч; заверено копие от справка от Търговския регистър от 04.06.2010 г. за общ статус на ЗАД “Булстрад Виена Иншурънс Груп” АД; заверено копие от съдебно решение № 298/05.06.2008 г. по гр.д. № 347/2006 г. по описа на ЛРС, вписано в Службата по вписванията - Ловеч, с вх. № 4069, т. 6, № 276, парт. книга № 1949/06.07.2009 г.; от обясненията на Председателя на ВПК “Братеш” С.С. Иков по реда на чл. 177 ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 176 от ГПК, от показанията на разпитаните свидетели: М.Ц.С. и Ц.М. Канева, както и от доводите на процесуалните представители на страните, всички, преценени поотделно и в съвкупност, съдът приема за установено следното:

С Нотариален акт № 226, том I, рег.№ 1583, дело № 221/1998 г. на Нотариус Н.Х., ответната Кооперация – ВПК “Братеш” - с. Лесидрен е била призната за собственик по давностно владение върху следния недвижим имот: едноетажна масивна сграда – ФУРНА, със застроена площ 590 кв.м., находяща се в с. Лесидрен, Ловешка област, построена върху държавна земя, съставляваща по регулационния план на селото парцел V, пл.№ 464 в квартал 37, целият с площ от 1320 кв.м., при граници: улица, от две страни Горско стопанство-с.Лесидрен и река Лесидренска.

С искова молба от 28.02.2006 г., невписана по реда на чл. 114 б. “в” във връзка с чл. 112 б. “з” и б. “а” от Закона за собствеността /ЗС/, по повод на която е било образувано гр.дело № 347/2006 г. на Ловешкия районен съд, Община-Угърчин предявила ревандикационен иск по чл. 108 от ЗС против “Братеш – всестранна потребителна кооперация” - с. Лесидрен по отношение на 47 % /12000/26000 идеални части/ от описания по-горе недвижим имот - едноетажна масивна сграда – ФУРНА.

С два договора за учредяване на ипотека, оформени с Нотариален акт № 129/06.06.2006 г., том V, рег.№ 4648, дело № 475/2006 г. на Нотариус Н.Х., рег.№ 139 на НК, с район на действие РС-Ловеч, и Нотариален акт № 48, том XI, рег.№ 10794, дело № 1288/08.12.2006 г. на същия Нотариус, са обезпечени вземанията на кредитора “ПИБ” АД към длъжника ВПК “Братеш”-с. Лесидрен по предоставени банкови кредити, чрез учредяване на ипотеки върху процесната ФУРНА.

С Решение № 298/05.06.2008 г., постановено по гр.дело № 347/2006 г. по описа на Ловешкия районен съд, влязло в сила на 14.04.2009 г., съдът е уважил предявения ревандикационен иск и е признал за установено по отношение на Кооперация “Братеш-всестранна потребителна кооперация” – с. Лесидрен, че Община-Угърчин е собственик на 47 % /12000/26000 идеални части/ от фурна със застроена площ от 504 кв.м., застроена в общински поземлен имот в с. Лесидрен, с площ от 1350.00 кв.м.,

представляващ парцел V, пл.№ 464, в кв. 37 по плана на село Лесидрен, при граници и съседи: от изток – река Лесидренска, от запад – парцел IV-пл.№ 463, от север – парцел IV, пл.№ 463, от юг – улица, като е осъдил Кооперацията да отстъпи собствеността и предаде владението върху гореописания недвижим имот, съставляващ 47 % / 12000/26000 идеални части/ от фурна със застроена площ от 504 кв.м., застроена в общински поземлен имот в с. Лесидрен, при описаните граници.

Със същото решение, съдът, на основание чл. 431 ал. 2 от ГПК /отм./, е отменил посочения по-горе Нотариален акт за собственост върху недвижим имот, придобит по давност, № 226, том I, рег.№ 1583, дело № 221/1998 г. на Нотариус Н.Х., рег.№ 139, район на действие ЛРС, само по отношение на 47 % /12000/26000 идеални части/ от недвижимия имот – фурна.

Образувано е изп.дело № 344/2009 г. по описа на ДСИ при РС-Ловеч, с възискател “ПИБ” АД – София и длъжник ВПК “Братеш” – с. Лесидрен, като изпълнението е насочено върху процесния имот - Фурна за хляб в с. Лесидрен с идентификатор № 43325.500.464.1 /видно от приложенияте като доказателства копия от документи от изп. дело № 344/2009 г., по-конкретно Протокол за опис на недвижими имуществва от 03.11.2009 г. и обявление от 09.12.2009 г. за обявена публична продажба на имота/.

От обясненията на законния представител на ВПК “Братеш” – С. Иков по реда на чл. 177 ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 176 от ГПК, както и от показанията на разпитаните свидетели М. С. и Цв. Канева, които съдът възприема като обективни, безпротиворечиви и неоспорени от страните и ги съобразява само доколкото установяват кой упражнява фактическа власт върху процесния имот - фурна, се установи, че единствено Кооперацията упражнява фактическа власт върху фурната, като там се произвежда и продава хляб.

Съдът е сезиран от Община-Угърчин с отрицателен установителен иск с правно основание чл. 440 ал. 1 ГПК, както и с иск с правно основание чл. 26 ал. 2 от ЗЗД, за прогласяване нищожност на двата договора за учредяване на ипотека, оформени с Нотариален акт № 48, том XI, регистър № 10794, дело № 1288/2006 г. на Нотариус рег. № 139 - Н.Х., и Нотариален акт № 129, том V, регистър № 4648, дело № 475/2006 г. на Нотариус рег.№ 139 - Н.Х., поради липса на съгласие от страна на Община-Угърчин по отношение на 47% от процесния недвижим имот.

Съдът е сезиран при условията на евентуално обективно съединяване, в случай че бъдат уважени исквете на Община-Угърчин, и с обратен иск, предявен от ответника “ПИБ” АД - София против третото лице-помагач на тяхна страна – Нотариус Н. Любомирова Х., с правно основание чл. 73 ал. 1 от ЗННД във връзка с чл. 45 от ЗЗД.

По иска с правно основание чл. 440 ал. 1 ГПК:

Съгласно разпоредбата на чл. 440 ал. 1 от ГПК, всяко трето лице, чието право е засегнато от изпълнението, може да предяви иск, за да установи, че имуществото, върху което е насочено изпълнението за парично вземане, не принадлежи на длъжника.

Установи се от данните по образуваното изп.дело № 344/2009 г. по описа на ДСИ при ЛРС, че ищецът Община-Угърчин е трето на изпълнителното производство лице, чието право на собственост е засегнато от изпълнението и това обуславя правният му интерес от предявяването на иска с правно основание чл. 440 ал. 1 от ГПК, с който да установи, че длъжникът по изпълнителното дело ВПК “Братеш” не е собственик на 47% от недвижим имот - СГРАДА № 43325.500.464.1 – фурна, находяща се в с. Лесидрен, върху който е насочено изпълнението. От гласните доказателства се установи, че процесната фурна не е във фактическа власт на ищеца, поради което същият не може да защити правата си като обжалва действията на

съдебния изпълнител. Ето защо, съдът намира предявения иск за допустим.

Разгледан по същество, искът е основателен.

При отрицателните установителни иски, какъвто е настоящият, предвид твърдението на отрицателни факти, доказателствената тежест се носи от ответниците, които претендират отричаното от ищеца право. В съответствие с разпределението на доказателствената тежест, ответниците обаче не доказаха наличието на правото на собственост върху 47 % от имота, обект на принудителното изпълнение, в патримониума на ответника ВПК "Братеш" – длъжник по изпълнителното дело.

На първо място следва да се отбележи, че не е спорна идентичността на процесния недвижим имот - СГРАДА № 43325.500.464.1 – фурна, върху който е насочено изпълнението, с имота по Нотариален акт за собственост № 226, том I, рег.№ 1583, дело № 221/1998 г. на Нотариус Н.Х., както и с имота, описан в съдебно решение № 298/05.06.2008 г. по гр.дело № 347/2006 г. на ЛРС, с което е уважен ревандикационния иск на Община-Угърчин против ВПК "Братеш"-с. Лесидрен по отношение на 47 % от имота и е отменен Нотариалния акт за собственост № 226/1998 г. за тази част от имота. Този извод за идентичността на имота се налага от приложеното Удостоверение за идентичност на обект на кадастъра от 20.07.2009 г. на СГКК-Ловеч /л. 32 от делото/ и писмо от 21.07.2009 г. на СГКК-Ловеч до ДСИ-Ловеч.

От събраните по делото доказателства, съдът приема за установено, че към момента на насочване на принудителното изпълнение върху процесния имот – 03.11.2009 г., когато е извършен опис на същия от съдебния изпълнител, ответникът ВПК "Братеш" – с. Лесидрен и длъжник по изп.дело № 344/2009 г. на ДСИ при ЛРС, не е бил собственик на 47 % от имота, тъй като съгласно влязлото в сила съдебно решение № 298/05.06.2008 г. по гр.дело № 347/2006 г. на ЛРС, за собственик на тези части от имота е призната Община-Угърчин. Действително исковата молба по това дело, подадена на 28.02.2006 г., не е била вписана в Службата по вписванията, но съдебното решение е вписано с вх. № 4069, т. 6, № 276, парт. книга № 1949/06.07.2009 г. на Службата по вписванията – Ловеч, при което следва да намери приложение разпоредбата на чл. 115 ал. 4 от ЗС, съгласно която, ако исковата молба не е вписана, решението, което е постановено по нея, няма действие спрямо трети лица, освен от деня, в който то е вписано. Следователно, към момента на започване на принудителното изпълнение /03.11.2009 г./, съдебното решение е било вписано и от деня на вписването му – 06.07.2009 г. е имало действие спрямо трети лица, каквото лице е и вискателя по изп.дело "ПИБ" АД. В този смисъл съдът намира за неоснователни доводите на процесуалния представител на ответника "ПИБ" АД за непротивопоставимост на невписаната искова претенция по чл. 108 от ЗС по гр.дело № 347/2006 г. на ЛРС, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 115 ал. 4 от ЗС, влязлото в сила съдебно решение по уважената претенция по чл. 108 от ЗС, е произвело действие спрямо третите лица от деня на вписването му – 06.07.2009 година. В подкрепа на този извод е и нормата на чл. 453 т. 2 от ГПК, по аргумент от която, на вискателя могат да се противопоставят решенията по исковите молби, подлежащи на вписване, които са вписани преди възбраната, в случая преди описа, извършен на 03.11.2009 г.

В същата насока, предвид разпоредбата на чл. 115 ал. 4 от ЗС, съдът намира за неоснователни и доводите на процесуалния представител на третото лице-помагач и ответник по обратния иск Нотариус Н.Х., че ответникът "ПИБ" АД не е участвала в процеса с правно основание чл. 108 от ЗС и чл. 431 ал. 2 от ГПК /отм./ между Община-Угърчин и ВПК "Братеш"-с. Лесидрен, започнал през 2006 г., към момент, когато Банката вече е имала права върху имота по силата на учредените договорни ипотеки, поради което влязлото в законна сила на 14.04.2009 г. решение от 05.06.2008 г. по гр.дело № 347/2006 г. на ЛРС, по отношение на нея няма сила на присъдено нещо

/СПН/.

Действително, разпоредбата на чл. 298 ал. 1 от ГПК гласи, че решението влиза в сила само между същите страни, за същото искане и на същото основание, а съгласно чл. 299 ал. 1 от ГПК, спор, разрешен с влязло в сила решение, не може да бъде пререшаван, освен в случаите, когато законът разпорежда друго. Следва да се има предвид обаче и разпоредбата на чл. 297 от ГПК, уреждаща зачитането на съдебните решения в по-широк смисъл, която гласи, че влязлото в сила решение е задължително за съда, който го е постановил, и за всички съдилища, учреждения и общини в Република България. При тълкуване на тези разпоредби следва, че влязлото в сила решение е задължително не само за страните, но и за съда постановил решението, както и за всички други съдилища в страната, което означава, че възникналата СПН, като правна последица на влязлото в сила решение, следва да бъде зачетена от всеки съд в Република България и това е негово задължение да възприеме като свое скрепеното със СПН съдебно установяване и да изхожда в своята служебна дейност спрямо лицата, обвързани от нея, като се откаже от всякакво преразглеждане и пререшаване на въпроса, разрешен със СПН, когато той обуславя отговора на въпрос, с който е сезиран. Единствената преценка, която съдът има право да направи, с оглед зачитането на СПН, това е преценката, дали вече е възникнала, валидно ли е възникнала и още ли важи. В конкретния случай се установи, че СПН, произтичаща от влязлото в законна сила решение по гр.дело № 347/2006 г. на ЛРС, с което е разрешен спор за собственост по чл. 108 от ЗС между Община-Угърчин и ВПК "Братеш" – с. Лесидрен по отношение на 47 % от процесния недвижим имот, е валидно възникнала и продължава да важи, тъй като няма данни решението да е било отменено чрез извънредния способ за отмяна по чл. 303 и сл. от ГПК. Ето защо, следва да се зачете възникналата СПН в резултат на съдебното решение по гр.дело № 347/2006 г. и не следва да се пререшава установеното в решението спорно право, поради което не следва да се обсъждат наведените в настоящия процес доводи от ответника "ПИБ" АД и от третото лице-помагач и ответник по обратния иск Нотариус Н.Х. за придобиване на имота по давност от ответника ВПК "Братеш" – с. Лесидрен, т.е. не може да се обсъждат каквито и да било доводи, че въпреки влязлото в сила съдебно решение за собственост в полза на Община-Угърчин, ВПК "Братеш" е собственик на процесния имот.

По изложените съображения, съдът намира, че въз основа на влязлото в сила съдебно решение № 298/05.06.2008 г. по гр.дело № 347/2006 г. по описа на ЛРС, ищецът Община-Угърчин се легитимира като собственик, с всички произтичащи от това последици, на спорните 47 % от от недвижим имот - СГРАДА № 43325.500.464.1 – фурна, находяща се в с. Лесидрен, подробно описана в исковата молба. Установи се, че това решение, от момента на вписването му, предхождащ извършения опис от съдебния изпълнител, е противопоставимо на ответника /взискател по изп.дело/ "ПИБ" АД при действие на разпоредбите на чл. 115 ал. 4 от ЗС и чл. 453 т. 2 от ГПК. Ето защо, искът по чл. 440 ал. 1 от ГПК на Община-Угърчин, като трето лице, чието право на собственост е засегнато от изпълнението, е основателен и доказан и следва да бъде уважен, като се признае за установено по отношение на ответниците ВПК "Братеш" – с. Лесидрен /длъжник по изп. дело № 344/2009 г. по описа на ДСИ при ЛРС/ и "ПИБ" АД – гр. София /взискател по същото изп. дело/, че 47% от недвижим имот - СГРАДА № 43325.500.464.1 – фурна, находяща се в с. Лесидрен, общ. Угърчин, обл. Ловеч, ул. „Христо Ботев" № 2, със застроена площ от 585 кв. м., бр. етажи 1, с предназначение: Промислена сграда, не принадлежат на длъжника ВПК "Братеш" – с. Лесидрен.

По иска с правно основание чл. 26 ал. 2 от ЗЗД, за прогласяване нищожност на двата договора за учредяване на ипотека по отношение на 47 % от процесния недвижим имот:

Установи се, че двата договора за ипотека са сключени между ответниците “ПИБ” АД и ВПК “Братеш”, в качеството им съответно на кредитор и длъжник, за обезпечаване вземанията на кредитора към длъжника по предоставени банкови кредити, чрез учредяване на ипотеки върху процесната ФУРНА.

Предявеният иск по чл. 26 ал. 2 от ЗЗД от Община-Угърчин за прогласяване нищожност на двата договора за ипотека по отношение на 47% от процесния недвижим имот, обаче е недопустим, тъй като Община-Угърчин не е била страна по тези сделки и следователно не е активно легитимирана да предявява посочения иск, нито има правен интерес от същия. В случая интересът ѝ се изчерпва единствено с уважения иск по чл. 440 ал. 1 от ГПК, който, при влизането на решението в сила, ще обоснове прекратяване на изпълнителното производство относно спорния имот /чл. 433 ал. 1, т. 7 от ГПК/.

Ето защо, искът с правно основание чл. 26 ал. 2 от ЗЗД, за прогласяване нищожност на двата договора за учредяване на ипотека, оформени с Нотариален акт № 48, том XI, регистър № 10794, дело № 1288/2006 г. на Нотариус Н.Х., рег.№ 139 на НК, с район на действие РС-Ловеч, и Нотариален акт № 129, том V, регистър № 4648, дело № 475/2006 г. на същия Нотариус, по отношение на 47 % от процесния недвижим имот – фурна, следва да бъде оставен без разглеждане, като недопустим, предявен от активно нелегитимирана страна, а производството по делото следва да се прекрати в частта относно този иск.

По обратния иск, предявен от ответника “ПИБ” АД - София против третото лице-помагач на тяхна страна – Нотариус Н. Любомирова Х., с правно основание чл. 73 ал. 1 от ЗННД във връзка с чл. 45 от ЗЗД:

Съгласно чл. 73 ал. 1 от Закона за нотариусите и нотариалната дейност /ЗННД/, нотариусът носи имуществена отговорност за вредите, причинени от виновно неизпълнение на неговите задължения, съгласно Закона за задълженията и договорите, но не повече от удостоверения материален интерес.

Искът е допустим и следва да бъде разгледан, тъй като е предявен при условията на евентуалност, ако бъде уважен искът на Община-Угърчин, който беше уважен, на основание чл. 440 ал. 1 от ГПК.

Ищецът по обратния иск “ПИБ” АД – София претендира от Нотариус Н.Х. сумата 23 500.00 лева, представляващи 47% от удостоверения материален интерес по Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека № 48/2006 г. и Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека № 129/2006 г., двата на Нотариус Н.Х., която сума представлява обезщетение за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в невъзможността за удовлетворяване на вземанията им по Договори за кредит № 10КР-АА-1204/06.06.2006 г. и № 10РО-АА-0601/07.12.2006 г. от получената на публичната продан цена на недвижим имот - СГРАДА № 43325.500.464.1 – фурна, находяща се в с. Лесидрен, респ. на публична продан да бъде изнесен само 53 % от него.

Касае за осъдителен иск, при който доказателствената тежест се носи от този, който го е предявил, а именно “ПИБ” АД, която следва да докаже претенцията си по основание и по размер. По отношение на основанието, следва да докаже, че е извършено съответното деяние /действие или бездействие/, че е извършено от ответника по обратния иск, че е извършено неправомерно, че с действията си ответникът е причинил вреди на ищеца по обратния иск и какви точно са те, както и причинната връзка между деянието и вредите. От своя страна ответникът по обратния иск, носи тежест на доказване, че няма вина във връзка с твърдяното увреждане, съгласно чл. 45 ал. 2 от ЗЗД.

Безспорно е, че Нотариус Н.Х. е съставила Нотариален акт по обстоятелствена

проверка № 226, том I, рег.№ 1583, дело № 221/30.12.1998 г., с който е извършила нотариално удостоверяване на правото на собственост по давностно владение в полза на ВПК “Братеш” - с. Лесидрен върху следния недвижим имот: едноетажна масивна сграда – ФУРНА, със застроена площ 590 кв.м., находяща се в с. Лесидрен, Ловешка област, построена върху държавна земя, съставляваща по регулационния план на селото парцел V, пл.№ 464 в квартал 37, целият с площ от 1320 кв.м., при граници: улица, от две страни Горско стопанство-с.Лесидрен и река Лесидренска.

Впоследствие, този Нотариален акт е бил отменен до размер на 47 % от имота с влязлото в сила решение № 298/05.06.2008 г. по гр.дело № 347/2006 г. на ЛРС, като последица от уважения ревандикационен иск за тази част от имота.

Преди отмяната на Нотариалния акт, същият е послужил като документ, удостоверяващ правото на собственост на Кооперацията върху същия имот при учредяване на двете договорни ипотечи върху имота, извършени с Нотариални актове № 129/06.06.2006 г., том V, регистър № 4648, дело № 475/2006 г. и № 48/08.12.2006 г., том XI, регистър № 10794, дело № 1288/2006 г., двата на Нотариус Н.Х..

По делото не беше представено изисканото нотариално дело № 221/1998 г., по което е издаден Нотариалния акт за собственост, тъй като е било унищожено, поради изтичане на срока за пазенето му. Представени са заверени копия от двете нотариални дела по извършването на договорните ипотечи. Съдът, като ги разгледа, намира, че не се доказва неправомерност на нотариалните действия на Нотариуса, нито виновно поведение от негова страна, като елементи от фактическия състав на непозволеното увреждане.

При проверката по чл. 483 ал. 1 и 2 от ГПК /отм./, /сега чл. 587 от действащия ГПК/, Нотариусът е обвързан единствено от писмените доказателства, които му се представят, съответно от гласните такива при извършване на обстоятелствена проверка, и въз основа на тях формира своята преценка за признаване или не правото на собственост. Това право на преценка произтича пряко от служебните му задължения и представлява правен извод въз основа на събраните пред него доказателства. Съгласно чл. 143 ал. 1 от ГПК /отм./, /сега чл. 179 ал. 1 от действащия ГПК/, доказателствената сила на нотариалния акт се разпростира единствено относно действията, извършени от или пред Нотариуса, и попадащи в удостоверителната му компетентност. Преценката за притежаването на правото на собственост при съставянето на Нотариален акт по реда на чл. 483 ал. 1 и 2 от ГПК /отм./, както и при сделката по учредяване на ипотека, представлява правен извод на Нотариуса, а не факт, поради което и не обвързва съда.

Правнозначимият в случая факт е дали са били правомерни действията на Нотариуса при съответните нотариални удостоверявания. Установи се, че Нотариус Н.Х., извършвайки проверката по чл. 483 ал. 1 и 2 от ГПК /отм./, е направила извод, че ВПК “Братеш” – с. Лесидрен е собственик по давностно владение на процесната фурна. Макар и да не следва да се обсъжда този извод, съдът счита, че същият напълно съответства на съществуващото към този момент фактическо положение във връзка с имота, тъй като към момента на съставянето на Нотариалния акт за собственост № 226/30.12.1998 г., целият имот – парцел V-464 в кв. 37 по регулационния план на с. Лесидрен и построената в него сграда за фурна бил записан в разписан лист на Селкооп – с. Лесидрен и не е бил общинска собственост – видно от представеното Удостоверение изх.№ 3366/23.12.1998 г. на Община-Угърчин. Самата сграда – фурна е построена върху държавна земя и не е актувана като държавна собственост – видно от Удостоверение изх.№ УДС 1858/16.12.1998 г. на Областен управител-Ловеч. Удостоверението на Община-Угърчин от 23.12.1998 г., че имотът не е общинска собственост се предхожда от отбелязване с дата 09.09.1998 г. на гърба на Акт за

държавна собственост № 5391/08.05.1972 г., че със Заповед № 2402/03.12.1997 г. на Областен управител-Ловеч е отписан от Актовите книги за държавните имоти и е предаден на Община-Угърчин 47 % от недвижимия имот – едноетажна къща, застроена на 504 кв.м. Едва по-късно, на 10.02.1999 г. е бил съставен Акт № 57 за частна общинска собственост на 47 % от фурната, като за останалите 53 % е вписан съсобственик – ВПК „Братеш” – с. Лесидрен, но този факт не е могъл да бъде известен на Нотариуса към момента на съставянето на Нотариалния акт за собственост – 30.12.1998 г.

Неоснователен е довода на процесуалния представител на “ПИБ” АД, че Нотариусът не е спазил разпоредбата на чл. 7 от Закона за общинската собственост, тъй като на първо място в случая не се касае за имот – публична общинска собственост по смисъла на ал. 1 от посочения текст, а от друга страна налице е било изрично удостоверяване от Община-Угърчин, че имотът не е общинска собственост /цитираното по-горе Удостоверение изх.№ 3366/23.12.1998 г. на Община-Угърчин/.

При тези данни съдът счита, че действията на Нотариуса по съставянето на Нотариалния акт за собственост № 226/30.12.1998 г., са били правомерни, извършени при спазване изискванията на чл. 483 ал. 1 и 2 от ГПК /отм./, тъй като, както вече се посочи, Нотариусът е обвързан единствено от доказателствата, които му се представят.

В същия смисъл, правомерни са и действията на Нотариус Н.Х. при извършването на двата Нотариални акта по учредените договорни ипотечи. Нотариусът е спазил изискванията на чл. 482 от ГПК /отм./, като е съставил Нотариалните актове за ипотечи, уверявайки се, че длъжникът ВПК “Братеш” е собственик на ипотекирания имот въз основа на Нотариалния акт за собственост № 226/1998 г. Към момента на учредяването на ипотеките – 06.06.2006 г. и 08.12.2006 г., спорът за собственост между Община-Угърчин и ВПК “Братеш” по чл. 108 от ЗС относно процесните 47 % от имота, все още не е бил разрешен с влязло в сила съдебно решение /същото е влязло в сила едва на 14.04.2009 г./, поради което действията на Нотариуса по извършване на Нотариалните актове за учредените две ипотечи са били законосъобразни, основавайки се на единствения възможен тогава извод, че ВПК “Братеш” е собственик на целия имот – фурна.

По изложените съображения, съдът намира, че по никакъв начин не се установи противоправност в действията на Нотариуса при съставянето на Нотариалния акт за собственост № 226/1998 г., нито при извършването на Нотариалните актове по учредените договорни ипотечи - № 129/06.06.2006 г. и № 48/08.12.2006 г. Освен това, не се доказва Нотариусът да има някаква вина във връзка с обстоятелството, че едва след нотариалните действия, е налице съдебно установяване, че част от процесния имот е собственост на Община-Угърчин, при което “ПИБ” АД не би могла да се удовлетвори от продажната цена на целия ипотекиран в тяхна полза имот.

Предвид липсата на противоправност и вина, не следва да търси останалия елемент от фактическия състав на неправомерното увреждане – вреда, както и причинна връзка между нотариалните действия и вредата, поради което е безпредметно да се обсъжда заключението по съдебно-икономическата експертиза дали са погасени получените от ВПК “Братеш” банкови кредити, както и дали е доказано откритото производство по оспорване съдържанието на представените два броя извлечения от счетоводните книги на “ПИБ” АД-София Клон Ловеч с изх.№ 300-260/19.04.2010 г. и изх.№ 300-261/19.04.2010 г.

С оглед на изложеното, предявеният обратен иск от “ПИБ” АД – София против Нотариус Н.Х. с правно основание чл. 73 ал. 1 от ЗННД във връзка с чл. 45 от ЗЗД, за заплащане на сумата 23 500.00 лева, представляващи 47% от удостоверения материален интерес по Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека № 48/2006

г. и по Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека № 129/2006 г., двата на Нотариус Н.Х., се явява неоснователен и недоказан и следва да бъде отхвърлен.

По разноските:

Тъй като искът на Община-Угърчин по чл. 440 ал. 1 от ГПК следва да бъде уважен, ищецът има право на разноските по делото, на основание чл. 78 ал. 1 от ГПК. Искане за присъждане на разноски обаче е направено едва в писмената защита на процесуалния му представител, т.е. след приключване на устните състезания, поради което съдът намира, че е несвоевременно и следва да бъде отхвърлено. Този извод се налага от разпоредбата на чл. 80 от ГПК, според която страната следва да е поискала присъждане на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция, в който срок следва да представи и списък на същите.

Освен това, съдът констатира, че ищецът Община-Угърчин е внесъл държавна такса в размер на 265.90 лева за предявения иск, която следва да се приеме, че е внесена на основание чл. 69 ал. 1, т. 4 във връзка с т. 2 от ГПК – 4 % върху цената на иска /данъчната оценка на 47 % от имота/ във връзка с предявения иск за нищожност на двата договора за ипотека. При това положение, тъй като се касае за предявени кумулативно съединени иски, се дължи държавна такса по всеки иск /чл. 72 ал. 1 от ГПК/, независимо, че единият от исовете е оставен без разглеждане. Ето защо, на основание чл. 72 ал. 1 във връзка с чл. 71 ал. 2 от ГПК, Община-Угърчин следва да бъде осъдена да заплати по сметка на ЛРС държавна такса за предявения иск по чл. 440 ал. 1 от ГПК, в размер на 4 % върху една четвърт от цената на иска /данъчната оценка на 47 % от имота/, а именно сумата 66.47 лева.

Ответниците ВПК “Братеш” и “ПИБ” АД не са претендирали разноски от Община-Угърчин, поради което такива не им се присъждат във връзка с прекратеното производство по иска с правно основание чл. 26 ал. 2 от ЗЗД.

С оглед отхвърлянето на обратния иск на “ПИБ” АД против Нотариус Н.Х., следва да се отхвърли и искането на “ПИБ” АД за присъждане на направените по делото разноски общо в размер на 2 040.00 лева, от които държавна такса за обратния иск в размер на 940.00 лева, депозит за вещо лице в размер на 150.00 лева и за призоваване на двама свидетели общо в размер на 30.00 лева, както и юрисконсултско възнаграждение в размер на 920.00 лева.

Искането на Нотариус Н.Х. за присъждане на разноските по делото също следва да се отхвърли, тъй като няма данни за направени такива.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл. 440 ал. 1 от ГПК, по отношение на “ВСЕСТРАННА ПРОИЗВОДИТЕЛНА КООПЕРАЦИЯ “БРАТЕШ””, ЕИК: 000274389, със седалище и адрес на управление: с. Лесидрен, общ. Угърчин, обл. Ловеч, ул. „Стара планина” № 126, представлявана от Председателя С.С. Иков, и по отношение на “ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА” АД, ЕИК: 831094393, със седалище и адрес на управление: гр. София, район “Изгрев”, бул. „Драган Цанков” № 37, представлявана от всеки двама от изпълнителните директори Матео Александров Матов, Йордан Величков Скорчев, Мая Любенова Георгиева и Евгени Кръстев Луканов, че 47% /четиридесет и седем процента/ от недвижим имот - СГРАДА № 43325.500.464.1 – фурна, находяща се в с. Лесидрен, общ. Угърчин, обл. Ловеч, ул. „Христо Ботев” № 2, със застроена площ от 585 кв. м., бр. етажи 1, с предназначение: Промислена сграда, не принадлежат на “ВСЕСТРАННА ПРОИЗВОДИТЕЛНА КООПЕРАЦИЯ “БРАТЕШ””, с горните данни.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ предявения от ОБЩИНА-УГЪРЧИН, представлявана от Кмета Валентин Стайков Вълчев, против “ВСЕСТРАННА ПРОИЗВОДИТЕЛНА КООПЕРАЦИЯ “БРАТЕШ”” – с Лесидрен, с горните данни, и против “ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА” АД – гр. София, с горните данни, *иск с правно основание чл. 26 ал. 2 от ЗЗД*, за прогласяване нищожност на Договор за учредяване на ипотека, оформен с Нотариален акт № 48, том XI, регистър № 10794, дело № 1288/2006 г. на Нотариус Н.Х., рег.№ 139 на НК, с район на действие РС-Ловеч, по отношение на 47 % от описания по-горе недвижим имот – фурна, и Договор за учредяване на ипотека, оформен с Нотариален акт № 129, том V, регистър № 4648, дело № 475/2006 г. на същия Нотариус, по отношение на 47 % от същия недвижим имот – фурна, като НЕДОПУСТИМ, и ПРЕКРАТЯВА производството по делото В ЧАСТТА ОТНОСНО ТОЗИ ИСК.

ОТХВЪРЛЯ предявения от “ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА” АД – гр. София, с горните данни, против Нотариус Н. ЛЮБОМИРОВА Х., ЕГН *****, рег.№ 139 на Нотариалната камара, с район на действие Районен съд-Ловеч, с адрес на нотариалната кантора: гр. Ловеч, ул. “Търговска” № 22, *обратен иск с правно основание чл. 73 ал. 1 от ЗННД във връзка с чл. 45 от ЗЗД*, за заплащане на сумата 23 500.00 лв. /двадесет и три хиляди и петстотин лева/, представляващи 47% от удостоверения материален интерес по Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека № 48, том XI, регистър № 10794, дело № 1288/2006 г. на Нотариус Н.Х., рег.№ 139 на НК, с район на действие РС-Ловеч, и по Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека № 129, том V, регистър № 4648, дело № 475/2006 г. на същия Нотариус, като НЕОСНОВАТЕЛЕН И НЕДОКАЗАН.

ОСЪЖДА ОБЩИНА-УГЪРЧИН, с горните данни, да заплати по сметка на Ловешкия районен съд сумата 66.47 лв. /шестдесет и шест лева и четиридесет и седем стотинки/, представляваща държавна такса.

ОТХВЪРЛЯ искането на Община-Угърчин против “ВСЕСТРАННА ПРОИЗВОДИТЕЛНА КООПЕРАЦИЯ “БРАТЕШ”” – с. Лесидрен и против “ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА” АД – гр. София, за присъждане на направените по делото разноски.

ОТХВЪРЛЯ искането на “ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА” АД – гр. София, против Нотариус Н. Любомирова Х., за присъждане на направените по делото разноски общо в размер на 2 040.00 лв. /две хиляди и четиридесет лева/.

ОТХВЪРЛЯ искането на Нотариус Н. Любомирова Х. против “ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА” АД – гр. София, за присъждане на направени по делото разноски.

Решението е постановено при участието на третите лица-помагачи Нотариус Н. Любомирова Х. и ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп” АД – София.

Решението, в частта относно прекратяването на производството по делото, има характер на определение и подлежи на обжалване пред Ловешкия окръжен съд с частна жалба в едноседмичен срок от връчването му на страните, а в останалата част - подлежи на обжалване с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: